

5. De sleutel

IK BEN kun je waarschijnlijk nog niet kennen, noch geloven dat IK BEN in werkelijkheid jijzelf bent, evenals de IK BEN van je broeder en je zuster; en dat jullie allen delen zijn van Mij en één met Mij.

Je kunt je niet realiseren dat de zielen van jou, je broeder en je zuster (de enige werkelijke en onvergankelijke delen van je sterfelijk wezen) slechts verschillende fasen zijn van Mijn uitingen in wat men de natuur noemt. Evenmin kun je inzien dat jij en je broeders en zusters fasen of kenmerken zijn van Mijn goddelijke natuur, net zoals je menselijke persoonlijkheid met haar lichaam, denkvermogen en verstand een fase is van je menselijke natuur.

Nee, je kunt je dat nog niet indenken. Maar toch spreek IK er nu reeds over, opdat je de tekenen zult herkennen wanneer deze tot je

bewustzijn doordringen, zoals stellig zal gebeuren. Teneinde die tekenen te kunnen herkennen, moet al wat nu volgt zorgvuldig worden overdacht en bestudeerd; en je behoort er niet aan voorbij te gaan voordat je Mijn bedoeling althans enigszins hebt begrepen. Zodra je het grondbeginsel dat IK hier neerschrijft, ten volle hebt onderkend, zal geheel Mijn boodschap duidelijk en begrijpelijk worden.

Eerst geef IK je de sleutel die elk mysterie zal ontsluiten, dat nu het geheim van Mijn wezen voor je verbergt. Indien je eenmaal weet hoe je deze sleutel moet gebruiken, zal hij de deur openen tot alle wijsheid en alle macht in de hemel en op aarde. Ja, hij zal je toegang verlenen tot het koninkrijk der hemelen; en dan behoeft je er slechts binnen te treden om bewust één te worden met Mij. Deze sleutel is:

‘Denken is scheppen’, ofte wel:
‘Zoals je denkt in je hart, zo zul je zijn.’

Stop nu. Mediteer hierover, opdat het scherp gegrift worde in je geest.

Een denker is een schepper. Een denker leeft in een wereld van zijn eigen *bewuste* schepping. Wanneer je eenmaal weet hoe je moet 'denken', kun je naar eigen wil alles scheppen wat je wenst, zij het een nieuwe persoonlijkheid, een nieuwe omgeving of een nieuwe wereld.

Laat ons zien of je niet iets kunt begrijpen van de waarheden die schuil gaan achter deze sleutel.

Jou is getoond hoe alle bewustzijn één is en hoe dit alles *Mijn* bewustzijn is, en toch ook het jouwe en evenzo dat van het dier, de plant, de steen en de onzichtbare cel. Jou is getoond hoe dit bewustzijn bestuurd wordt door Mijn wil, die de onzichtbare cellen ertoe brengt zich te verenigen en de verschillende organismen te vormen voor de uitdrukking en het gebruik van de verschillende brandpunten of centra van intelligentie, waardoor IK Mij wens uit te drukken.

Maar je kunt nog niet inzien hoe *jij* het bewustzijn kunt besturen van je lichaamscellen (om niet te spreken over de cellen van andere lichamen), zelfs als jij en IK en zij allen één zijn in bewustzijn en intelligentie.

Door echter speciale aandacht te besteden aan wat nu volgt, zul je misschien in staat zijn het in te zien.

Heb je ooit de moeite genomen om te bestuderen wat bewustzijn *is*? Hoe het een onpersoonlijke toestand van gewaarwording is, van wachten om te dienen of bestuurd of gebruikt te worden door de ene of andere kracht, die latent erin aanwezig is en nauw ermee verbonden? Hoe de mens slechts het hoogstontwikkelde organisme schijnt te zijn dat is toegerust met dit bewustzijn, hetwelk gericht en gebruikt wordt door de macht die erin aanwezig is? Dat die macht, sluimerend in het menselijk bewustzijn en in alle bewustzijn, niets anders is dan wil, *Mijn* wil? Want je weet dat alle macht slechts een manifestatie is van Mijn wil.

Nu heeft men je verteld dat in den beginne IK de mens schiep naar 'Mijn beeld en gelijkenis', waarna IK de adem des levens in hem blies en hij alzo werd tot een levende ziel. Door de mens te scheppen naar Mijn beeld en gelijkenis schiep IK een organisme dat in staat is *geheel* Mijn bewustzijn uit te

drukken en *geheel* Mijn wil, wat eveneens betekent: al Mijn macht, Mijn intelligentie en Mijn liefde. Daarom schiep IK het in den beginne volmaakt, volgens het voorbeeld van Mijn eigen volmaaktheid.

Toen IK in het menselijk organisme Mijn adem blies, kwam het tot leven door *Mij*. Want IK ademde Mijn wil erin – niet van buitenaf, maar *van binnenuit* – vanuit het innerlijk koninkrijk der hemelen, waar IK BEN vanaf het begin der tijden. En altijd daarna ademde en leefde IK en was IK met Mijn wezen *in* de mens, want IK schiep hem naar Mijn beeld en gelijkenis slechts voor dat doel.

Een bewijs hiervoor ligt in het feit dat een mens niet uit zichzelf kan ademen. Iets dat veel groter is dan zijn bewuste, natuurlijke 'ik' leeft in zijn lichaam en ademt door zijn longen. Een machtige kracht in zijn lichaam gebruikt de longen; zoals het ook het hart gebruikt om het bloed, geladen met leven vanuit de longen naar iedere lichaamscel te doen stromen; zoals het ook de maag gebruikt en andere organen om het voedsel te verteren en te assimileren, het te maken tot

bloed, weefsel, haar en been; zoals het ook het brein gebruikt, de tong, de handen en de voeten, om te denken en te spreken en alles te doen wat mensen doen.

Deze macht is Mijn wil tot *zijn* en *leven* in de mens. Daarom, wat de mens ook is, BEN IK; en wat de mens ook doet of wat jij doet, doe IK, en wat je ook zegt of denkt, IK BEN het Die spreekt of denkt door jouw organisme.

Men heeft je ook gezegd dat, toen de mens also vervuld was van Mijn adem, hem heerschappij gegeven werd over alle koninkrijken der aarde. Dat betekende dat hij tot heer werd van de aarde, de zee, de lucht en de ethers; en alle levende wezens in al deze rijken bewezen hem eer en waren onderworpen aan zijn wil. Natuurlijk was dit zo; want IK BEN (in het menselijk bewustzijn en in alle bewustzijn) altijd bezig Mijn wil te openbaren; en IK BEN (als heerser en bestuurder van het menselijk organisme) eveneens heerser en bestuurder van alle organismen, waarin bewustzijn woont. Omdat dus alle bewustzijn Mijn bewustzijn is en dit aanwezig is in alle leven (er bestaat

geen substantie, waarin geen leven is), kan het niet anders of Mijn bewustzijn is aanwezig in alles – in aarde, water, lucht en vuur – en vult het alle ruimte. In werkelijkheid is het ook ruimte, althans dat wat de mens ruimte noemt.

Mijn wil, zijnde de macht die latent is in alle bewustzijn, moet dus overal aanwezig zijn. En de menselijke wil, die slechts een brandpunt is van Mijn wil, moet zich dan eveneens overal bevinden. Vandaar dat het bewustzijn van alle organismen, inclusief het eigen bewustzijn, is onderworpen aan het bestuur en de controle van de mens. Het is alleen nodig voor de mens dat hij zich dit ten volle bewust wordt; dat hij beseft dat IK BEN, het onpersoonlijke Zelf binnenin hem, voortdurend bezig is het bewustzijn van alle organismen op elk moment van al hun levensdagen te leiden en te controleren. IK BEN doet dit door middel van zijn denken. IK BEN doet dit middels het menselijk organisme. De mens denkt wel dat *hij* het is die denkt, maar het is IK BEN, zijn werkelijk Zelf, dat denkt door zijn organisme. En

door dit denken en zijn gesproken woord volbreng IK al wat de mens doet en maak de mens en zijn wereld tot wat zij zijn. Het maakt geen verschil indien de mens en zijn wereld niet zijn wat hij meent dat ze zijn. Ze zijn precies geschapen zoals IK wenste dat ze zouden zijn, voor *Mijn* doel. Maar als IK alles denk, dan denkt de mens dus niet en kan hij zelfs niet denken, zo hoor IK je zeggen. Ja, naar het schijnt is dit een mysterie, maar het zal je ontsluit worden, als je het volgende zorgvuldig overdenkt. Want IK BEN, o mens, bezig je te leren *hoe* je moet denken.

6. Denken en scheppen

IK heb gezegd dat de mens niet denkt; dat IK het in hem ben Die denkt. IK heb ook gezegd dat de mens denkt dat *hij* denkt. Daar dit een schijnbare tegenstrijdigheid is, is het nodig om je te laten zien dat de mens gewoonlijk niet denkt, evenmin als hij iets anders doet dat hij meent te doen. Want IK, binnenin hem, doe *alles* wat hij doet; maar IK doe dit noodzakelijkerwijze via zijn organisme, door zijn persoonlijkheid, zijn lichaam, zijn geest en ziel. IK zal je verklaren hoe dit gebeurt.

Tracht je allereerst te realiseren dat IK je maakte naar Mijn beeld en gelijkenis en dat Mijn wezen *binnenin* jou is. Zelfs als je dit nu nog niet weet en je gelooft dat IK, God, ergens buiten je BEN en dat wij gescheiden zijn, tracht dan voorlopig je voor te stellen dat IK BEN binnenin je is.

Besef daarna dat wat je doet wanneer je denkt, niet waarlijk denken is, omdat het geen *bewust* denken is; want je bent je niet bewust van MIJ, de inspirator en bestuurder van ieder plan en elke gedachte die opkomt in je geest.

Vervolgens, omdat IK BEN *binnenin* je is en jij Mijn beeld en gelijkenis bent en daardoor in het bezit van al Mijn eigenschappen, besef dan dat jij de macht hebt van het denken. Maar daar je je er niet van bewust bent dat denken 'scheppen' is en dat het een van Mijn goddelijke krachten is die je gebruikt, heb je inderdaad je leven lang 'gedacht', maar het was allemaal '*mis-denken*', of wat jij zou noemen '*verkeerd denken*'. En dit verkeerd denken, (dit niet-weten dat het Mijn kracht is die je op deze wijze hebt misbruikt), heeft je in je bewustzijn verder en verder van Mij verwijderd. Maar al die tijd beantwoordde het toch aan Mijn bedoeling, zoals je later geopenbaard zal worden.

Het bewijs hiervan is dat je *denkt* dat je van Mij gescheiden bent, levend in een materiële wereld, waarin je stoffelijk lichaam je zowel vreugde als pijn doet ondervinden, en

dat een boze invloed (de duivel geheten) zich in de wereld openbaart in verzet tegen Mijn wil. Ja, je denkt dat al die dingen zo zijn. En dat *zijn* ze ook – voor jou. Want alle dingen zijn voor 's mensen stoffelijk bewustzijn wat hij *denkt* of *gelooft* dat ze zijn. En IK heb eveneens veroorzaakt dat ze de mens toeschijnen te zijn wat hij *denkt* dat ze zijn. Ook dit is in overeenstemming met Mijn bedoeling; en om te beantwoorden aan de wet van schepping.

Laat ons nagaan of dit niet waar is.

Indien je *gelooft* dat iets zo is, is dit dan niet zo voor jou? Is het niet waar dat iets je voorkomt een werkelijkheid te zijn (zoals sommige zogenaamde 'zonden' of kwaad, verdriet, zorg of moeilijkheid), alleen omdat je gedachten of je overtuiging het tot zo iets maken? Anderen zouden ditzelfde geheel anders kunnen zien en je gezichtspunt dwaas kunnen vinden. Is dit niet zo?

Indien dit waar is, dan zijn je lichaam, je persoonlijkheid, je karakter, je omgeving, je wereld voor jou wat ze je toeschijnen te zijn, want *jij* hebt ze in hun tegenwoordige toestand gedacht. Daarom kun je ze volgens

hetzelfde proces veranderen, wanneer ze je niet bevallen. Jij kunt ze maken tot wat je wilt, door ze zó te *denken*. Dat kun je toch? Maar hoe kan men *werkelijk* denken, *bewust* denken, om zo deze verandering tot stand te brengen? vraag je.

Weet allereerst dat IK, je ware Zelf, opzettelijk je aandacht heb gevestigd op deze dingen, die je zo tegenstaan en die maken dat je *denkt* dat ze zijn wat ze je nu *toeschijnen* te zijn. Alleen IK, IK BEN het die op deze wijze je menselijke geest voorbereidt. IK doe dit opdat IK je – wanneer je je in een duurzaam geloof en vertrouwen naar binnen wendt tot Mij – in staat kan stellen om te zien; zodat je de Werkelijkheid van de dingen die je nu zo onbevredigend toeschijnen, ook uiterlijk wordt geopenbaard.

Want IK breng tot jou alles wat volgens hun uiterlijk voorkomen je menselijke geest kan aantrekken of verlokken om voorwaarts te gaan in haar aardgerichte zoeken, om je zodoende te leren hoe bedrieglijk al het uiterlijke aanzien van stoffelijke dingen is voor de menselijke geest en hoe feilbaar alle menselijke begrip. Zodat je je eindelijk naar

binnen zult wenden tot Mij en Mijn wijsheid, als de ene en enige vertolker en gids. Wanneer je jezelf op deze wijze naar binnen hebt gekeerd tot Mij, zal IK je ogen openen en je doen zien dat de enige weg die je ooit tot deze verandering kan brengen, is: *verander eerst je houding* tegenover al de dingen waarvan je nu denkt dat ze niet zijn zoals ze behoren te zijn.

Dat wil zeggen: wanneer ze voor je onbevredigend of onaangenaam zijn en een zodanige invloed op je hebben dat ze lichamenteel onbehagen of verstoorde gemoedsrust veroorzaken, wel, houd dan op te *denken* dat ze je zo kunnen beïnvloeden of van streek maken.

Want wie is de meester? Je lichaam, je brein, of *jij*, de IK BEN binnenin? Waarom toon je dan niet dat *jij* de meester bent, door de werkelijke dingen te denken die je IK BEN wenst dat je denkt? Het is alleen door die andere dingen te denken, door die onharmonische gedachten toe te staan je geest binnen te dringen en hun daardoor de macht te geven je zo te beïnvloeden en van streek te maken dat ze die invloed op je heb-

ben. Wanneer je ophoudt hun die macht toe te denken en je je naar binnen keert tot Mij en Mij toestaat je denken te richten, zullen ze onmiddellijk uit je bewustzijn verdwijnen en zich oplossen in het niets, van waaruit je ze geschapen hebt *door je denken*.

Wanneer je bereid bent dit te doen, dan en dan alleen ben je gereed om de waarheid te ontvangen; en door op de juiste wijze, door Mij gericht, bewust te denken, zul je de ware en blijvende dingen scheppen, die IK, binnenin je, wens dat je scheidt. Indien je aldus hebt geleerd het ware te onderscheiden van het valse, het werkelijke van de schijn, dan zal je bewuste denken in staat zijn alle dingen te scheppen die je wenst, zoals in het verleden je *onbewuste* denken de dingen heeft doen ontstaan die je eens verlangde, maar die je nu onaangenaam vindt. Want het was door je *onbewuste* denken, *onbewust* van het gezag dat je verlangens uitoefenden op je scheppingskracht, dat je wereld en je leven nu zo zijn geworden als je ze in het verleden hebt gewenst.

Heb je ooit de processen en werkingen van je geest bestudeerd en geanalyseerd, wanneer daarin een nieuw idee opduikt, geladen met mogelijkheden? Heb je het verband opgemerkt tussen een verlangen en zulk een idee: en hoe *door denken* dat idee ten slotte vrucht droeg? Laat ons dit verband en het proces eens nagaan.

Er is altijd eerst een idee of een plan, als we de noodzaak of aanleiding tot zijn verschijning voorlopig even buiten beschouwing laten. Het doet er niet toe waar het plan vandaan komt, van binnen of van buiten; want altijd ben *IK* het die het inspireert en ervoor zorgt dat het je bewustzijn juist op dat ogenblik bereikt.

Naarmate je dan tot rust komt en je aandacht uitsluitend op dat plan richt, je al de beslommeringen van je brein het zwijgen oplegt en alle andere ideeën en gedachten uit je bewustzijn verwijdert, verhelder *IK* je geest en ontvouw voor je geestesoog de verschillende aspecten en mogelijkheden die erin besloten liggen. Tot zover gebeurt dit echter zonder enige wilsdaad jouwerzijds,

behalve dan dat je je aandacht op het plan geconcentreerd houdt.

Wanneer *IK* eenmaal je menselijke geest een inzicht heb gegeven in haar mogelijkheden en *IK* je belangstelling heb gewekt, neemt je menselijke persoonlijkheid haar taak op zich. Want zoals *IK* het idee schiep en daarmee je geest inspireerde, zo maakte *IK* ook dat dit plan daarin vrucht droeg en verlangen baarde: het verlangen om al de mogelijkheden ervan uiterlijk waarneembaar te openbaren. Zo wordt het verlangen de stoffelijke uitvoerder van Mijn wil, die de daadkracht levert, net zoals de menselijke persoonlijkheid het sterfelijk instrument is om die kracht te begrenzen en te richten.

Ja, alle plannen en verlangens komen aldus van Mij. Ze zijn Mijn ideeën en Mijn wensen, die *IK* zaaide in je hoofd en hart om ze door jou tot openbaring te brengen. Jij hebt geen plannen van jezelf en je kunt onmogelijk een verlangen koesteren dat van iets anders afkomstig is dan van Mij, want *IK* *BEN* al wat is. Daarom zijn alle verlangens goed; en wanneer ze op deze wijze worden verstaan, zullen ze onfeilbaar in snelle en alge-

hele vervulling komen.

Jij kunt Mijn verlangens, Mijn dringende impulsen van binnenuit verkeerd vertolken en trachten ze te gebruiken voor je eigen zelfzuchtige bedoelingen. Maar zelfs wanneer dit wordt toegelaten, dan vervullen ze nog Mijn bedoeling. Want slechts door je toe te laten Mijn gaven te misbruiken en door het lijden dat zulk een misbruik met zich meebrengt, kan IK je maken tot het zuivere en onzelfzuchtige kanaal dat IK nodig heb voor de volmaakte uitdrukking van Mijn ideeën.

We hebben dus eerst het idee in de geest en daarna het verlangen dit tot uiterlijke openbaring te brengen. Dit wat betreft het verband. Nu gaan we over tot het proces van realisatie.

Al naar gelang de uitgesprokenheid waarmee het beeld van het plan in de geest is gegrift en de mate waarin het de persoonlijkheid *beheerst*, doet zijn scheppingskracht – voortgestuwd door het verlangen – het werk vorderen. Dit gebeurt doordat het stoffelijke brein wordt aangezet de mentale vormen te *bedenken* of zich die te verbeel-

den (anders gezegd: te bouwen) waarin IK als in een vacuüm de onpersoonlijke, essentiële, levende substantie van het plan kan uitstorten.

Wanneer het woord gesproken is, zwijgend of hoorbaar, bewust of onbewust, begint deze substantie zich onmiddellijk te materialiseren door eerst de controle en het bestuur op zich te nemen van het bewustzijn en van alle werkzaamheden van zowel geest als lichaam en van alle geesten en alle lichamen die met het plan in enigerlei relatie staan; (want herinner je, alle bewustzijn en alle geesten en alle lichamen zijn van Mij en zijn niet afzonderlijk maar één, en geheel onpersoonlijk); en dan beïnvloedt zij de omstandigheden zodanig (door aantreking, vorming en besturing van voorwaarden, dingen en gebeurtenissen) dat vroeg of laat het plan werkelijk tot stand komt in een duidelijke, tastbare manifestatie.

Zo is dus ieder ding, iedere toestand en iedere gebeurtenis die ooit plaats had, eerst een idee geweest in de geest. Het was door het verlangen, het *denken* en het uitspreken van het woord dat deze ideeën tot zichtbare

openbaring kwamen.

Overweeg dit en lever jezelf het bewijs. Je kunt dit doen, indien je wilt, door een willekeurig bij je opkomend idee te nemen en dat te verwerkelijken door het bovenstaande proces volledig uit te voeren. Of je kunt terugdenken aan een daad die je hebt volbracht, een schilderij dat je hebt gemaakt, een machine die je hebt uitgevonden of iets bijzonders dat je hebt gemaakt, of een toestand die je hebt bewerkstelligd en dit nasporen tot aan het idee waaruit het voortkwam. Dit is het schema en de werkwijze van alle werkelijke denken en bijgevolg van alle schepping.

Luister!

Door deze macht van het denken heb jij heerschappij over alle koninkrijken der aarde; en je hebt dit altijd gehad. Indien je het je maar bewust bent, hoef je nu, op dit ogenblik, slechts te *denken* en *het woord te spreken*, (je bewust van je macht en van Mij, God, je alwetende, alomtegenwoordige, almachtige Zelf, Die de resultaten tot stand zal brengen) en het wachtende bewustzijn van de onzichtbare cellen van alle materie,

waarop je wil en aandacht is gevestigd (vergeet niet dat dit wachtende bewustzijn Mijn bewustzijn is!) zal onmiddellijk beginnen te gehoorzamen en juist datgene verrichten wat in overeenstemming is met het beeld of de schema's die jij met je *denken* hebt voorbereid. Want alle dingen zijn door het woord geworden; en zonder het woord is geen ding geworden dat geworden is.

Wanneer je je dit eens kunt realiseren en kunt weten dat het IK BEN-bewustzijn binnenin je één is met het bewustzijn van alle levende en niet-levende stof en dat de wil daarvan één is met jouw wil, die Mijn wil is, en dat al je verlangens Mijn verlangens zijn, dan zul je beginnen Mij binnenin je te kennen en te gevoelen; en je zult de macht en de glorie erkennen van Mijn plan dat zich eeuwig onpersoonlijk openbaart door jou. Maar eerst is het absoluut noodzakelijk dat je leert *hóe* je moet denken, *hóe* je moet weten wat *jóuw* gedachten zijn die door Mij zijn geleid, in tegenstelling tot de gedachten van anderen. Hoe je gedachten moet herleiden tot hun oorsprong en met jouw wil de ongewenste gedachten uit je bewustzijn

moet verwijderen, en ten slotte, h oe je je verlangens moet beheersen en ze zo moet leren gebruiken dat ze te allen tijde *jou* zullen dienen, in plaats van dat ze jou tot hun slaaf maken.

Jij hebt alle mogelijkheden in je. Want IK BEN daar. Mijn idee moet zich uitdrukken en moet dit doen door jou. Die uitdrukking zal volmaakt zijn als jij dat toelaat, als jij je menselijke geest slechts tot stilte brengt, alle persoonlijke idee en, overtuigingen en meningen terzijde stelt en Mijn idee laat doorstromen.

Al wat je hebt te doen, is je inwaarts te wenden tot Mij en toe te staan dat IK je denken en je wensen richt. Laat Mij tot uiting brengen wat IK wil, terwijl jij persoonlijk aanvaardt en doet wat IK wens dat jij zult doen. Dan zullen je verlangens tot werkelijkheid worden, je leven wordt  en volmaakt harmonisch geheel, je wereld wordt tot een hemel op aarde en jijzelf wordt  en met MIJ.

Wanneer je dit begint te beseffen en je hebt althans iets geproefd van de innerlijke bete-

kenis van dit alles, dan ben je gereed om het grote belang van wat nu volgt te begrijpen.

7. Het woord

We zullen nu de sleutel nemen en je doen zien hoe het hierboven beschreven schema en de werkwijze datgene vormen waardoor de wereld tot aanzijn kwam; hoe de aarde met al wat erin en erop is, jezelf en je broeders en zusters inbegrepen, slechts de uiterlijke manifestaties zijn van een plan, Mijn plan dat nu *door gedachten* tot levende uitdrukking wordt gebracht.

IK, de Schepper, BEN de oorspronkelijke denker, de *ene* en *enige* denker.

Dit is het eerste wat je moet weten.

Zoals reeds eerder is vastgesteld, denkt de mens niet. IK ben het Die denkt door zijn organisme.

De mens meent dat hij het is die denkt. Maar totdat hij is ontwaakt tot een besef van Mij in zichzelf, maakt hij alleen maar gebruik van de gedachten die IK tot hem trek

of waarmee IK zijn geest beziel. Omdat hij echter hun ware betekenis en bedoeling niet begrijpt, geeft hij er een *persoonlijke* uitleg aan en door de zelfzuchtige verlangens die zo worden gewekt, creeërt hij zelf al zijn moeilijkheden en brengt al zijn leed over zichzelf.

Deze ogenschijnlijke vergissingen, verkeerde toepassingen en bemoeienissen van de mens zijn in werkelijkheid slechts de hindernissen op zijn weg die hij moet overwinnen, zodat hij door die strijd ten slotte een lichaam en geest ontwikkelt die voldoende sterk en zuiver en bekwaam zijn om volkomen en bewust Mijn idee uit te drukken, dat eeuwig in zijn ziel werkzaam is.

De mens is slechts het organisme dat IK BEN aldus bereidt om de volmaaktheid van Mijn plan te openbaren. Hij voorziet de persoonlijkheid van een lichaam, geest en verstand, waardoor IK dit idee volmaakt kan uitdrukken; het stoffelijk brein, waarmee IK dit in denken en spreken kan openbaren.

IK plant in het menselijk brein de een of andere gedachte. Die gedachte zou groeien,

zich volledig ontwikkelen en spoedig tot rijpheid komen om zichtbare vruchten voort te brengen, indien de mens het slechts wilde toelaten, indien hij aan Mij zijn geest en al zijn gedachten, zijn hart en al zijn verlangens wilde overgeven en Mij zou toestaan te voorschijn te komen als de volmaakte vervulling van die gedachte.

IK zal nu in jouw brein een gedachte planten. Moge die groeien, zich ontwikkelen en rijpen tot de heerlijke oogst van wijsheid die op je wacht, mits je Mij toestaat haar groei en uiting door je te leiden.

In een van Mijn andere openbaringen, de Bijbel genaamd, is je veel verteld over 'het woord'; maar slechts zeer weinigen, zelfs onder de meest kundige bijbelgeleerden, hebben Mijn bedoeling begrepen.

Men heeft je gezegd: 'In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God. Alle dingen zijn door door het Woord geworden en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is.' Hier zul je te weten komen hoe Mijn woord in den beginne was,

hoe het was bij Mij, en hoe het IK was, Mijn Zelf; hoe alle dingen werden gemaakt door Mij en door Mijn woord; en hoe zonder Mij en Mijn woord niets gemaakt werd wat nu bestaat.

Nu is een woord voor het menselijk begrip een symbool van een gedachte, dat wil zeggen: het betekent, belichaamt en vertegenwoordigt een gedachte.

*Jij bent een woord, een symbool van een gedachte, indien je dit kunt inzien. En zo is het ook met een diamant, een viooltje, een paard. Wanneer je achter het symbool de gedachte kunt ontdekken, dan ken je de ziel of de werkelijkheid van de manifestatie die *verschijnt* als een mens, een diamant, een viooltje of een paard.*

Daarom betekent 'woord', zoals het in de hierboven aangehaalde teksten is gebruikt, een gedachte, een idee, een plan, een latente en nog niet geopenbaarde gedachte, die evenwel wacht om uitgedrukt of gedacht en uitgesproken te worden in de een of andere *vorm*.

Het woord, dat was in den beginne en dat was bij Mij, was dus niet slechts 'een' ge-

dachte, maar het was Mijn gedachte van Mijn Zelf, *uitgedrukt* in een *nieuwe* staat of toestand, door jou genoemd: aards leven.

Die gedachte was IK, Mijn Zelf, want ze was een deel van Mij, nog latent in Mij en ongeopenbaard. Ze behoorde tot de substantie en essentie van Mijn *wezen*, dat Zelf een gedachte is, de *ene* en *oorspronkelijke* gedachte.

Alle dingen zijn door Mij gemaakt, door de bezielende actie van deze Mijn gedachte, door denken en spreken tot uitdrukking gebracht. En er is geen enkele aardse manifestatie, geen enkel aards schepsel, waarin Mijn gedachte niet als eerste, fundamentele oorzaak en grondprincipe aanwezig is.

Daarom bevindt deze, Mijn gedachte, Mijn idee, zich nu in het proces van ontplooiing. Of, anders gezegd: ze wordt tot zichtbare uiting gedacht (sommigen noemen dit evolutie), juist zoals bij de bloem de knop uit de stengel oprijst en zich daarna opent tot bloemen, gehoorzaamend aan de drang om uitdrukking te geven aan Mijn idee dat verborgen ligt in haar ziel.

Precies zo wil IK al Mijn kanalen van open-

baring ontwikkelen en ontplooien, zodat ze uiteindelijk, verenigd en volkomen, vanuit hun zielen Mijn plan zullen weerspiegelen in al de glorie van Zijn volmaaktheid. Op het ogenblik zijn deze kanalen van een dergelijke natuur dat zij behoefte hebben aan vele verschillende talen, vanaf de eenvoudigste tot de meest samengestelde, gevormd uit een bijna oneindig aantal woorden om Mijn gedachte uit te drukken. Maar wanneer IK Mijn idee geheel zal hebben uitgedacht, of Mijn vele uitdrukkingsmiddelen zal hebben vervolmaakt, dan zal Mijn gedachte schitteren in ieder woord, waarbij elk daarvan in feite een volmaakt deel of stadium is van Mijn gedachte. Allen zo gekozen en geplaatst dat zij werkelijk zullen zijn als één woord dat de verheven betekenis van Mijn bedoeling uitstraalt.

Dan zullen alle talen versmelten en opgaan in één taal, en alle woorden zullen worden tot *één woord*. Want *alle* kanalen zullen dan vleesgeworden zijn en alle lichamen één lichaam, het *nu volmaakte medium* voor de algehele uitdrukking van Mijn idee in één woord: Mijn Zelf. Dan zal Mijn Zelf, nu in

staat Zich uit te drukken door deze vervolmaakte woorden, uitstralen door Zijn kanalen van openbaring – door de persoonlijkheden, hun lichaam, geest en verstand. En het Woord zal vleesgeworden zijn, of: het zal het vlees *zijn*.

Dit betekent dat alle woorden door de herscheppende macht van Mijn idee in hen zich ontwikkeld hebben *door* het vlees heen, het veranderend en vergeestelijkend en het zo transparant en zuiver makend dat de persoonlijkheid niets meer van haar aardse natuur erin heeft achtergelaten dat zou kunnen werken als een belemmering voor onpersoonlijke uiting. Daardoor ben IK in staat in volmaaktheid uit te stralen en Mijn Zelf volkomen te manifesteren, op deze wijze nogmaals alle woorden en alle vlees samensmeltend in één Woord: Het woord dat was in den beginne en dat dan zal stralen vanuit alle geschapen vlees als de Zon van glorie: de Christus van God!

Dit is het *ontwerp* en het *doel* van Mijn schepping en van alle geopenbaarde dingen. Een glimp van de wijze, waarop Mijn

schepping werkt of hoe IK Mijn idee van Mijn Zelf door *denken* tot aardse uitdrukking breng, zal je gegeven worden in hetgeen nu volgt.

8. Mijn plan

Er is je gezegd dat de aarde en alle dingen die ertoe behoren, slechts de uiterlijke openbaring zijn van Mijn plan, dat nu bezig is door denken tot volmaakte uitdrukking te komen. Er is je getoond dat Mijn plan verantwoordelijk is voor alle geschapen dingen en dat het zowel de oorzaak als de reden is voor alle manifestaties – jezelf en je broeders en zusters daarbij inbegrepen – die alle tot bestaan zijn gedacht door Mij, de Ene oorspronkelijke denker en schepper. Nu zullen we nagaan hoe deze Gedachte vanuit het begin zich ontplooidde door de verschillende stadia van aardse ontwikkeling heen, en evenzo hoe Mijn denken haar tot haar tegenwoordige staat van openbaring bracht. Indien je al wat volgt in je opneemt en Mij, binnenin je, wilt toestaan je te leiden bij al je meditatie over de innerlijke

bedoeling ervan, zal IK je niet alleen laten zien hoe je door denken alles kunt scheppen wat jij wenst te scheppen, maar ook hoe jij tot bestaan bent gekomen en wel in jouw tegenwoordige staat van openbaring.

In het begin, bij de dageraad van een nieuwe 'kosmische dag', toen het wereldbewustzijn begon te ontwaken en de stilte van de kosmische nacht nog overheersend was, ontwierp IK, de *denker*, Mijn plan, Mijn idee, Mijn gedachte.

Deze Gedachte van Mijn Zelf, geopenbaard in een nieuwe toestand, aardse uitdrukking genaamd, zag IK in volkomenheid afgebeeld in de spiegel van Mijn alwetende geest. In deze spiegel zag IK de werkelijke aarde schitterend stralen in de kosmos, een volmaakte sfeer, waarin al de oneindige fasen, eigenschappen en krachten van Mijn goddelijke natuur een volmaakte uitdrukking vinden door middel van engelen van licht, levende boodschappers van Mijn wil, Mijn woord in het vlees, evenals het is in de hemelse wereld van het eeuwige.

IK zag Mijn Zelf zich uiterlijk openbaren

als natuur, en Mijn leven als het levenwekkende en zich ontwikkelende grondbeginsel achter alle openbaring. IK zag Liefde, de goddelijke scheppende kracht, als de levenbrengende, bezielende kracht achter alle leven; en Mijn verlangen om een volmaakte uitdrukking te geven aan die Liefde als de machtige en ware oorzaak en reden voor de geboorte van Mijn plan.

Dit alles zag ik gespiegeld in Mijn alziende en alwetende geest, die slechts de ziel der dingen, hun werkelijkheid kan weergeven. Daarom, dit wat IK zag afgebeeld in Mijn geest was de *werkelijke* aarde, in feite haar begin, haar conceptie tot kosmisch bestaan. Nu is Mijn bewustzijn de innerlijke essentie van alle ruimte en van alle leven. Het is de ware substantie van Mijn albegrijpende en alomvattende geest, waarvan het bezielende en vitaliserende middelpunt overal is, en haar begrenzing en omtrek nergens. Alleen binnen het gebied van Mijn geest leef en beweeg IK en heb IK Mijn bestaan. Het bevat en vervult alle dingen en iedere trilling en openbaring ervan is slechts een fase van Mijn *Zijn*.

Zijn of bestaan is uiting of uitdrukking. Je kunt je geen bestaan voorstellen zonder uitdrukking. En dus – IK, *alles* wat bestaat, IK BEN in uiting, voortdurend en onafgebroken uitende.

Wat uitende?

Indien IK *alles* BEN wat bestaat, wat anders zou IK kunnen uiten dan Mijzelf?

Jij bent nog niet in staat om Mij, Mijn Zelf, te zien of te begrijpen; maar je kunt wel een gedachte begrijpen waarmee IK je inspireer. En dus, indien IK *alles* BEN wat bestaat, moet die gedachte die rechtstreeks van Mij komt, een deel of een fase zijn van Mijn Zelf, in wezen of in uiting.

Elke gedachte, eens binnen het gebied van Mijn geest geboren, wordt – zoals is aange-toond – onmiddellijk een werkelijkheid, want in de eeuwigheid van Mijn wezen bestaat geen tijd. Bij jou scheidt een gedachte echter eerst een verlangen, een begeerte die gedachte uit te drukken. Dan dwingt het verlangen tot denken; het denken doet de daad ontstaan; en de daad brengt gevolgen voort: de gedachte, nu geworden tot reële, uiterlijke manifestatie.

In werkelijkheid heb IK geen verlangen, want IK BEN *alle* dingen en alle dingen zijn van Mij. IK behoef slechts te denken en het Woord te spreken om de gevolgen voort te brengen. Ook het verlangen dat je in je voelt, is afkomstig van Mij, want het is geboren uit Mijn gedachte, die IK in je geest plantte met als enig doel dat ze door jou tot uitdrukking zou worden gebracht. Inderdaad, al wat je begeert, is door Mij, Die klopt aan de deur van je geest om je Mijn doel aan te kondigen: Mijn zelf in jou of door jou te manifesteren in de speciale vorm die door dat verlangen wordt aangegeven.

Wat in de menselijke persoonlijkheid begeerte wordt genoemd, is niets anders dan de noodzakelijke daadkracht van Mijn wil die de uiting van Mijn gedachte voortstuwt tot een uiterlijke manifestatie of een waarneembaar bestaan.

Wat jou toeschijnt te zijn: een verlangen te zijn in Mij tot uiting, is slechts de noodzaak van Mijn gedachte van Mijn Zelf om te *Zijn* of om *Zichzelf* te uiten. Daarom komt elk *werkelijk* verlangen dat je voelt, elke be-

geerte *van je hart*, van Mij en moet noodzakelijkerwijze te zijner tijd in de een of andere vorm vervuld worden.

Ik heb geen begeerte, want IK BEN *alle* dingen. Toen echter de gedachte geboren was om Mijn Zelf in deze nieuwe toestand uit te drukken, behoefde IK slechts te *denken* (d.w.z. Mijn aandacht te vestigen op Mijn gedachte en wil om deze tot manifestatie te brengen; of – zoals het in Mijn andere openbaring wordt uitgedrukt: het schepende Woord te spreken) en onmiddellijk werden de kosmische krachten van Mijn wezen – in trilling gebracht door de concentratie van Mijn wil – actief door de nodige elementen aan te trekken vanuit de eeuwige voorraadschuur van Mijn geest. Met Mijn gedachte als kern combineerden en rangschikten zich deze elementen tot iets wat de gedachtevorm van een planeet wordt genoemd, vulden het met de substantie van Mijn leven (Mijn bewustzijn) en begiftigden het met al de mogelijkheden van Mijn wezen.

Deze 'daad van denken' schiep slechts een

bezielde *gedachtevorm* van een planeet, en haar manifestatie was nog steeds in een nevelige toestand in het gebied der gedachten. Uitgaande van deze gedachtevorm ging intussen de voortstuwende kracht van de kerngedachte binnenin (met Mijn wil erop gericht) dóór met het bewerken, vormen en geleidelijk verdichten van de verschillende elementen van levenssubstantie tot een materiële vorm. Zodat Mijn gedachte ten slotte te voorschijn kwam in een stoffelijke manifestatie in de wereld van de zichtbare vormen zoals de planeet Aarde, een medium gereed om leven uit te drukken en nu in staat zowel Mij te bevatten als te uiten. Dit was het stoffelijke lichaam, gereedgemaakt door Mijn denken; en in dit lichaam bevond zich reeds de gehele *potentiële* natuur van Mijn wezen, vanwege de bezielende macht van Mijn gedachte die IK erin had gelegd. De volgende fase was de ontwikkeling en toebereiding van kanalen of media, waardoor IK de veelvoudige stadia, mogelijkheden en krachten van Mijn gedachte kon uitdrukken. De uiterlijke openbaring hiervan werd gevormd door hetgeen men noemt de

minerale, plantaardige en dierlijke rijken, die elk in volgorde van hun verschijnen geleidelijk hogere en meer complexe vormen van bewustzijn ontplooiden, waardoor IK steeds duidelijker de oneindige fasen en variëteiten van Mijn natuur kon uitdrukken. Het was in dit stadium dat IK schouwde naar Mijn schepping – zoals in Mijn andere openbaring is geschreven – en zag dat het goed was. Maar het laatste en opperste middel tot uitdrukking ontbrak nog. Hoewel tot op dit punt alles een volmaakte weergave was van een bepaalde fase van Mijn natuur, hadden al die bestaande media en kanalen toch nog geen besef van Mij; ze waren slechts middelen tot uiting, zoals een elektrische draad een middel is om warmte, licht en kracht te geleiden. Nu evenwel waren de omstandigheden rijp voor de schepping van kanalen door wie Mijn goddelijke eigenschappen tot bewuste uitdrukking konden worden gebracht; schepselen, die zich niet alleen bewust waren van hun relatie tot Mij, maar ook van hun bekwaamheid en vermogen om Mijn gedachte tot uitdrukking te brengen.

Het was op dat ogenblik in de tijd dat jij en je broeders en zusters werden geboren en tot aanzijn kwamen als menselijke wezens, op dezelfde wijze tot manifestatie gebracht als alle andere kanalen. Jullie kwamen tot leven in antwoord op Mijn geconcentreerde gedachte, waarin IK al de eindeloze variëteiten van Mijn eigenschappen zag, uitgedrukt in afzonderlijke vormen, die ieder voornamelijk een bepaalde fase van Mijn wezen zou uitdrukken, waarbij elk van jullie zich bewust zou zijn van Mij, zijn schepper en bezieler.

Ik zag *jou* in volkomenheid, zoals IK je nu ook zie – je *werkelijke Zelf*, een eigenschap of kenmerk van Mijn Zelf: volmaakt. Want in werkelijkheid ben jij een engel des lichts, een van Mijn gedachtestralen, een eigenschap van Mijn wezen, als ziel geplaatst in aardse omstandigheden, met geen ander doel (wat eigenlijk in het geheel geen doel is maar een noodzaak van Mijn wezen) dan de uiteindelijke algehele verwerkelijking van Mijn gedachte.

In de eeuwigheid bestaan tijd noch ruimte

noch individualiteit. Het komt slechts door het fenomeen gedachte (uit de moederschoot van de geest geboren in de wereld van de stof) dat de illusies van tijd, ruimte en individualiteit zich voordoen; waardoor het denkbeeld of het schepsel het bewustzijn ontwikkelde gescheiden te zijn van Zijn denker of schepper. Zo werd de allereerste neiging geboren om jezelf als gescheiden van Mij te *denken*. Het algeheel bewustzijn van afgescheidenheid kwam pas veel later tot stand.

In het begin, toen je voor het eerst de aardse sfeer binnentrad, gehoorzaamend aan de impuls die IK had uitgezonden door Mijn geconcentreerde gedachte, omringde en bekleedde jij (een van Mijn eigenschappen) jezelf met Mijn gedachte over Mijn Zelf, die zich wilde uiten in de speciale eigenschap die jij vertegenwoordigde als de bezielende kracht van die gedachte. Met andere woorden, Mijn plan om Mijn Zelf uit te drukken in die speciale eigenschap werd de *ziel* van je persoonlijk bestaan. Maar jij bent niet die gedachte of die ziel – vergeet dat niet – want

jij bent in werkelijkheid een deel van Mij en dus Mijn Zelf, dat zich uit door middel van die speciale eigenschap.

Nadat jij je zelf bekleed had met Mijn gedachte, begon deze gedachte krachtens haar bestaan onmiddellijk de gedachtstof aan te trekken die nodig was om die bepaalde eigenschap te uiten, en hiermee te bouwen en te scheppen naar Mijn beeld en gelijkenis. Zo werd dit een heilige tempel, gevuld met Mijn levende tegenwoordigheid, omdat jij – een van Mijn goddelijke eigenschappen – het bewoont. En deze tempel, geworden naar Mijn beeld en gelijkenis en opgebouwd uit Mijn gedachtstof die Mijn gedachte omgeeft en bekleedt, is je *werkelijke* lichaam. Daarom is het onverwoestbaar, onsterfelijk en *volmaakt*. Het is Mijn volkomen in beeld gebrachte gedachte, die Mijn levende essentie bevat en wacht op het tijdstip waarop het tot uiterlijke openbaring kan komen in een stoffelijke vorm.

Wij hebben nu dus:

ten eerste: IK BEN, Zich uitend als *jij*: een van Mijn goddelijke eigenschappen;

ten tweede: Mijn plan met jou (een van Mijn

eigenschappen, zich uitend in aardse omstandigheden): je *ziel*;
ten derde: Mijn in beeld gebrachte gedachte van jou, die de tempel vormt van je *ziel*: je *zielelichaam* waarin jij woont.

Deze drie vormen het goddelijke en onpersoonlijke deel van jou, de onsterfelijke drie-eenheid: Jij, Mijn latente en toch volkomen gevormde gedachte, geschapen naar Mijn beeld en gelijkenis, maar nog onberoerd en daarom zonder verbinding met je menselijke persoonlijkheid die nog niet geboren is.

9. De Hof van Eden

Of je nu al dan niet enig duidelijk begrip hebt gekregen van hetgeen zojuist is vastgesteld, verwerp het niet als onmogelijk te begrijpen. Want in iedere regel ligt een bedoeling verborgen die je rijkelijk zal belonen voor de bestudering die noodzakelijk is om haar duidelijk te doen worden.

Deze boodschap dient om je te wekken tot het besef van wat *jij* bent, tot de realisatie van je *werkelijke* Zelf. Ze is bestemd om je nogmaals bewust te doen worden van Mij, je goddelijk Zelf; zo bewust dat je nooit meer bedrogen zult worden door dat andere zelf, waarvan je je verbeeld hebt dat jij het was en dat je zo lang heeft weggevoerd door je te voeden met zijn onbevredigende zintuiglijke genoegens, zijn verstandelijke verspillingen en zijn emotionele genietingen.

Doch eer dit bewustzijn kan dagen, is het

voor jou noodzakelijk dat vermeende andere zelf door en door te kennen; het zelf dat jij geschapen hebt door het als werkelijk en *gescheiden* van Mij te *denken* en het daarna in leven te houden door het de macht te geven je dusdanig te verleiden en te misleiden. Ja, dat zelfgeschapen zelf met zijn uitsluitend zelfzuchtige trots, zijn ambities en ingebeelde macht, zijn verzot zijn op het leven, zijn verlangen om als wijs of goed geacht te worden; dat zelf is niets anders dan je menselijke persoonlijkheid die geboren werd om slechts als een afzonderlijke identiteit te sterven en die als zodanig niet meer werkelijkheid en duurzaamheid bezit dan een blad, een sneeuwvlok of een wolk. Ja, je zult van aangezicht tot aangezicht geplaatst worden tegenover dat kleine, persoonlijke zelf en je zult een helder inzicht krijgen in zijn laaghartige zelfzucht en menselijke verwaandheid. En dan zul je leren – indien je je slechts tot Mij wilt wenden en vragen in eenvoudig geloof en vertrouwen – dat IK het BEN, het oneindige, onpersoonlijke deel van jou, altijd *in* je aanwezig, Die je hierdoor wijst op al deze illusies van de

persoonlijkheid die gedurende zovele eeuwen in je bewustzijn je hebben gescheiden van Mij, je glorierijk goddelijk Zelf.

Dit besef zal zeker komen wanneer je kunt erkennen dat deze boodschap afkomstig is van Mij en indien jij besloten hebt dat het zo zal zijn. Van jou die IK geïnspireerd heb tot zulk een besluit, zal ik iedere waan op zijn tijd doen verdwijnen en je zult in waarheid Mij *kennen*.

Het oefenen van je geest langs deze abstracte paden zal je geen kwaad doen. Het is juist wat je geest behoeft. Want niet voordat je Mijn bedoeling kunt begrijpen, die besloten ligt in gedachten als deze die van buitenaf tot je worden gebracht, zul je in staat zijn Mijn gedachte op te merken en juist te vertolken die IK je van binnenuit inspireer. IK BEN is het Die je geest op deze wijze voorbereidt om haar te *gebruiken*, niet om meer aardse kennis te vergaren, maar om Mijn hemelse kennis te ontvangen en dóór te geven aan hen die IK voor dat doel tot je zal brengen.

Met een bede tot Mij, je eigen ware Zelf, je Vader-in-de-Hemel, een bede dat het ware

inzicht tot je mag komen, lees het volgende met aandacht.

In het verloop van onze beschouwingen over het openbaringsproces van Mijn gedachte, Mijn plan, zijn wij gekomen op het punt, waar jouw IK BEN – zich manifesterend in je onsterfelijk zielelichaam of in het gedachtebeeld dat door Mijn denken is geschapen – nu gereed is een stoffelijke vorm aan te nemen, een vorm die geschikt is voor de aardse uitdrukking van Mijn eigenschappen.

Deze verandering van een mentale naar een sterfelijke vorm gebeurde volgens het proces van alle denken en alle scheppen en is letterlijk beschreven in de Bijbel, waar geschreven staat: 'IK formeerde de mens uit het stof der aarde en blies in zijn neusgaten de adem des levens; alzo werd de mens tot een levende ziel.'

Zal IK het verder verklaren? Dat de bezielende kracht binnenin Mijn gedachte (jouw ziel) de verschillende elementen van levenssubstantie begon aan te trekken (stof), en atoom na atoom en cel na cel, alle in de

loop der tijden begon te vormen en te scheppen tot een stoffelijke werkelijkheid, volgens het patroon van het gedachtebeeld waaruit je zielelichaam is opgebouwd. Zo vormde ze als het ware een aardse bekledding. Totdat ten slotte je sterfelijke vorm inderdaad *manifest* werd voor de psychische zintuigen, hoewel nog niet voor, wat genoemd wordt, de fysieke zintuigen. Waarop – nu alles gereed was voor dit cyclische moment – jij, Mijn eigenschap, erin ademde en toen (van binnenuit) de adem des levens door de neusgaten blies. Zo maakte jij dan je eerste verschijning op aarde als een menselijk wezen, een levende ziel, (Mijn gedachte, nu in staat zich bewust uit te drukken door een geschikt aardse medium), binnenin Jezelf bevattend al Mijn eigenschappen, al Mijn krachten en al Mijn mogelijkheden.

Zo waren nu al de verschillende middelen voor de aardse uitdrukking van Mijn plan tot openbaring gekomen. En jij, zijnde een van Mijn eigenschappen, had natuurlijke heerschappij over al deze schepselen en bezat de macht een van hen of alle – indien no-

dig – te gebruiken voor de volledige en gehele uitdrukking van jouw (Mijn eigenschap) krachten en mogelijkheden.

Op deze wijze en voor dit doel alleen kwamen jij en je broeders en zusters tot een menselijk bestaan. Hoewel verschenen in menselijke vorm, was jouw uitdrukking daarvan nog zo geheel onpersoonlijk dat jij – hoewel reeds begiftigd met zelfbewustzijn – je nog geheel keerde tot Mij binnenin je voor inspiratie en leiding.

Dit was de eerste toestand, waarin jij tot ontwaken kwam, toen jij de aardse uitdrukkingvorm binnentrad; en dit is wat genoemd wordt het paradijselijk bestaan in de Hof van Eden.

Dit paradijselijk bestaan vertegenwoordigt de hemelse fase van onpersoonlijk bewustzijn of, met andere woorden, de toestand waarin je nog altijd bewust één was met Mij, hoewel nu opgesloten in een sterfelijke vorm van expressie.

IK zal je nu niet in bijzonderheden vertellen hoe of waarom het voor Mij nodig werd jou (nu als manifestatie van de mens of de

mensheid) uit te drijven uit de Hof van Eden. IK wil je er alleen aan herinneren welk een aandeel *begeerte* heeft in aardse uitdrukkingen en haar verhouding tot Mijn wil; hoe ze je belangstelling vestigt op uiterlijke dingen en maakt dat je Mij, binnenin je, vergeet.

Wanneer je dit overdacht hebt en enigszins Mijn bedoeling begrijpt, dan kun je misschien de noodzaak begrijpen om jou (de mensheid) eerst te dompelen in een diepe slaap (want je was gekomen aan het einde van een andere cyclus, een kosmische dag genaamd) en je te laten dromen dat je ontwaakt bent. (Maar in werkelijkheid was je – en ben je nog steeds – in slaap. En alles, van die dag af tot heden, met inbegrip van alle schijnbare aardse gebeurtenissen en omstandigheden, zijn alleen een droom geweest, waaruit je slechts geheel kunt ontwaaken wanneer je je [mensheid] opnieuw volledig bewust wordt van Mij binnenin je.) En je zult jezelf (mensheid) naar het uiterlijk niet langer zien als één, maar als twee; het ene deel actief, denkend, agressief en daarnaar man genaamd; en het andere deel pas-

sief, voelend, ontvankelijk: een vrouw. Ook zul je de noodzaak inzien van deze vermeende aardse invloeden, om je aandacht af te leiden van de zuiver hemelse vreugden en haar vast te houden in deze nieuwe droomtoestand om een sterfelijke geest te ontwikkelen, zodat je door zijn natuurlijke, zelfzuchtige neigingen je geheel zou richten op je aardse roeping van stoffelijke (sterfelijke) expressie.

En eveneens zul je de wijsheid ervan zien, om deze invloed door de slang van zelfzucht (de vorm die IK er voor je bewustzijn aan gaf) het eerst te doen ontstaan in het passieve, voelende, ontvankelijke deel van je, namelijk de *begeerte*, de sterfelijke uitvoerder van Mijn wil, die de motieven en de kracht zou verschaffen voor de verdere en algehele uitdrukking van Mijn eigenschappen op aarde.

En ten slotte zul je ook de noodzaak inzien dat *begeerte* je (de mensheid) volledig zou betoveren, waarbij je hemelse of onpersoonlijke natuur geheel in slaap zou worden gehouden, opdat je in je droom door het vrije maar onoordeelkundige gebruik van

Mijn wil zou kunnen proeven en naar harte-lust eten van de vruchten van die zogenaamde 'boom van kennis van goed en kwaad' en door het eten ervan de vruchten duidelijk zou leren onderscheiden en kennen voor wat ze werkelijk zijn; om zo de kracht te verwerven om de verkregen kennis verstandig en volledig te gebruiken voor de verwerkelijking van Mijn plan alleen.

Nu kun je waarschijnlijk eveneens begrijpen hoe je in je droom meer en meer verdiept raakte in en gehecht raakte aan deze bedrieglijke aardse status. En hoe – door het eten van deze vruchten en het leren kennen van goed en kwaad en de nieuwe, verlokkelijke wereld, die zich zo voor je openbaarde – de kennis van de *werkelijkheid* achter dit alles in je stierf. En hoe en waarom het was dat je jezelf leerde zien als naakt – zowel je denkende als je voelende deel. En eveneens waarom er angst in je groeide en je probeerde om je voor Mij te verbergen, waardoor je in je bewustzijn het gevoel deed ontstaan gescheiden te zijn van Mij. En nu kun je misschien ook inzien waarom dit alles moest gebeuren. Waarom jij (de

mensheid) de paradijselijke toestand van onpersoonlijk bewustzijn moest verlaten en jezelf geheel en al moest verliezen in de aardse illusies van deze 'droomwereld', opdat je in staat zou zijn jezelf een lichaam te scheppen en daarin een persoonlijk of zelfbewustzijn te ontwikkelen dat volledig geschikt zou zijn om Mijn volmaaktheid door uit te drukken.

Aldus werd je menselijke persoonlijkheid geboren. En sinds haar geboorte heb IK je voortgedreven haar te voeden, te onderhouden en te versterken, door je te vullen met verlangen en hoop, met ambitie en verwachting, ja, met al de verschillende aspecten van *begeerte*.

Want deze zijn slechts de menselijke fasen van Mijn wil, werkende aan de voorbereiding en ontwikkeling van een medium dat in staat is Mijn eigenschappen op aarde volmaakt uit te drukken.

En dus sprak IK het woord en dreef jou uit de Hof van Eden en bekleedde je met een 'mantel van huid' of, anders gezegd, met vlees, zoals de andere dieren. Want om te kunnen ingaan tot het hart van aardse om-

standigheden, tot de *werkelijke* aarde, de aarde van Mijn plan (en niet die van je droom), om daarin Mijn plan tot actieve levensuitdrukking te wekken, daarom moest jij, Mijn eigenschap, een organisme bezitten en een omhulsel die in overeenstemming waren met de omstandigheden waarin jij je in je droom zou openbaren.

Behalve de mantel van huid die je werd gegeven, verschaftte IK Mijn plan bovendien een passende vorm voor aardse uiting: het vermogen om jezelf uit te drukken door een duidelijk bepaald middel, namelijk door woorden.

In het onpersoonlijke zijn woorden niet nodig en van geen nut.

Daar zijn en uiten zich alleen ideeën. Die *zijn* daar gewoon, omdat zij de uitdrukking van de verschillende fasen van Mijn wezen zijn.

Maar in deze droomtoestand, waar iedere expressie in die vroege perioden van uiterlijk bestaan een vorm en substantie moest hebben die gehoord, gezien, gevoeld, geroken of geproefd kon worden om de bedoeling ervan duidelijk te beseffen, moesten er

natuurlijk organismen geschapen worden die gebruikt konden worden voor het dubbele doel van expressie en van begrip van hetgeen geuit werd.

Terwijl Mijn plan zich ontvouwde na je verdrijving uit het paradijs, begon jij, mens – een van Mijn goddelijke eigenschappen, (verblijvend binnen Mijn gedachte van die eigenschap in expressie, daarna verblijvend in het gedachtebeeld van Mijn Zelf, en ten slotte zich uiterlijk manifesterend in de aardse vorm van woorden) voortgedreven door Mijn wil in de gedaante van begeerte om Mijn bedoeling uit te drukken – je snel te vermeerderen en te vermenigvuldigen.

In je zoeken naar de meest gunstige omstandigheden voor de openbaring van je bijzondere eigenschappen verspreidde je je geleidelijk over de oppervlakte van de aarde, werkte wekkend en aanvurend op de intelligentie die sluimerend is in alle levensvormen, en bracht hen tot een voller en werkzamer uiting van hun bijzondere fasen van Mijn plan.

Zo werden de verschillende aardse talen gevormd, die elk vele woorden bevatten, en

alle geboren waren uit de *begeerte* in de menselijke geest om in aardse termen de zeer vele fasen uit te drukken van Mijn plan, dat steeds van binnenuit doorwerkte en stuwde.

Hoe meer de *menselijke* geest er naar streefde om op deze wijze – dus in woorden – Mijn plan te vertolken, hoe groter en rampzaliger het falen werd.

Eens zal het ‘grote ontwaken’ komen, waarbij je inziet dat alle woorden slechts symbolen zijn van één idee, dat alle ideeën – van welke aard ook – slechts fasen zijn van één plan, Mijn plan van Mijn Zelf in expressie en dat alle *begeerte* om dat plan in woorden uit te drukken, zonder het bewustzijn van Mijn wil als ene en enige bron van inspiratie, nutteloos is.

Eveneens is alle *begeerte* om dat ‘plan’ op *levende wijze* uit te beelden, zonder achterlating van alle bewustzijn van je menselijke persoonlijkheid – of je persoonlijk aandeel in het handelen (jouw zelf helemaal in Mij vestigend) – vergeefs en zonder resultaat, en eindigt slechts in mislukking, teleurstelling en vernedering.

10. Goed en kwaad

In de Hof van Eden, waar je vertoefde voordat je je aardse zending begon, groeide de boom, waarvan de vrucht genoemd wordt de kennis van goed en kwaad.

Toen je in die Hof verbleef, was je nog geheel onpersoonlijk, want je had nog niet van die vrucht geproefd. Maar nadat je eenmaal was bezweken voor de *begeerte* (het aardse werktuig van Mijn wil met als voornaamste taak je te doen eten van deze vrucht), dus op het ogenblik dat je had gegeten, op dat ogenblik daalde je af of viel je of werd je verdreven vanuit je paradijselijke staat (zoals het kuiken uit de schaal of de roos uit de knop) en je kwam in omstandigheden terecht die allemaal nieuw en vreemd waren. Want in plaats van heerschappij te hebben over de lagere rijken die aan al je behoeften voldeden, moest je nu de grond bewerken

om te maken dat hij vrucht zou dragen; en in het zweet des aanschijns moest je je brood verdienen.

Nu je de aardse missie echter op je genomen had, werd het noodzakelijk voor je volledig deel te nemen aan alle omstandigheden van het aardse leven, teneinde een geest te ontwikkelen en een lichaam te vervolmaken dat geschikt was om Mijn plan op aarde volkomen uit te drukken – wat de ware oorzaak en reden was van je binnentreden in deze droomtoestand.

En zo, gevallen uit je onpersoonlijke of paradijselijke status of daaruit uitgetreden, gaf je je geheel over aan de bekoring van deze droomwereld. En omdat je je nu geheel door begeerte liet leiden, was je niet langer in staat de werkelijkheid of de ziel der dingen te aanschouwen. Want je had een stofelijk lichaam aangenomen, een aardse bekleding met een menselijk brein, dat werkte als een sluier voor je zielebewustzijn. En zo zeer werden je waarneming verduisterd en je geest omfloerst dat het licht van de waarheid er niet doorheen kon dringen, en alles werd vals gekleurd en vervormd door je

menselijk begrip.

In deze droomtoestand zag je alle dingen duister, als door een mist. En omdat deze mist alle dingen omhulde, was je niet in staat de *ware* aard der dingen te zien maar nam je slechts hun wazige uiterlijke verschijningen waar, die je evenwel houdt voor de werkelijkheid.

Dit was zo met alle dingen die je met je droomogen waarnam, zowel de levende als de levenloze dingen en ook met alles wat je in je menselijke geest vormde, ja, eveneens met je eigen Zelf en je andere Zelfen die om je heen zijn.

Omdat je niet langer de ziel der dingen zag maar slechts hun mistige schaduwen, groeide in jou het denken dat deze schaduwen werkelijk en substantieel waren en dat de wereld om je heen was samengesteld uit en gevuld met deze substantie.

Deze mist werd alleen veroorzaakt doordat het licht van de waarheid niet meer waarneembaar was voor je menselijke geest, waarvan het verstand – als een onzuivere lens – alle dingen slechts vervaagde en verdraaide (waarbij ze je *toeschenen* werkelijk

te zijn), terwijl het je bewustzijn voortdurend bezighield met deze ontelbare hoeveelheid illusies die je droomwereld bevolken.

Nu is het verstand een schepping van begeerte en wordt geheel door haar beheerst; en het is niet – zoals menigeen veronderstelt – een eigenschap van de ziel. Met andere woorden, deze mist nu was de vertroebelde lens van je menselijk verstand dat – omdat het bestuurd werd door begeerte – elke voorstelling, gedachte en impuls, die IK van binnenuit inspireerde of aantrok van buitenaf, onjuist aan je bewustzijn weergaf en die verkeerd interpreteerde. Dit gebeurde gedurende het proces waarin IK je bewustzijn wekte tot een erkenning van Mijn plan, dat binnenin je steeds aandrong op een uiterlijke realisatie. Dit alles deed IK evenwel met het doel om jou door middel van begeerte bewust te voeren tot in het hart van de aardse omstandigheden.

Dit verkeerde inzicht – door begeerte geïnspireerd – veroorzaakte vele misstappen en moeilijkheden en zeer veel leed. En langzamerhand verloor je het vertrouwen in je

Zelf, dat wil zeggen in Mij, de Onpersoonlijke binnenin je. Ja, je vergat Mij zelfs, zodat je niet meer wist waarheen je je moest wenden in je hulpeloosheid. En toch was het juist door dit verliezen van de herinnering aan je goddelijk erfdeel en door het vestigen van je *gehele* bewustzijn op deze aardse toestanden dat IK je menselijke geest en wil en al je mogelijkheden kon ontwikkelen en je menselijke lichaam kon voorzien van de kracht en de bekwaamheden die Mij in staat zouden stellen een volmaakte uitdrukking te geven aan Mijn goddelijk plan op aarde dat uiteindelijk tot stand moet komen.

Door je vergissingen, je moeilijkheden, je lijden en je *begeerte* naar verlichting ontstond in je geest het idee van kwaad; en evenzo, wanneer deze zorgen er niet waren, het idee van goed.

Aan alle *uiterlijke* dingen en toestanden verbond je de waarden van goed en kwaad, afhankelijk ervan of ze al dan niet je begeerte bevredigden, (Mijn vertegenwoordiger, in werkelijkheid Mijn menselijk Zelf, ofwel *jij*), in je menselijke persoonlijkheid.

Al deze toestanden en ervaringen waaraan

je deel had, en die je goed toeschonen wanneer ze je bevielen en je kwaad toeschonen wanneer ze je mishagden, waren slechts gebeurtenissen, door begeerte veroorzaakt, om bepaalde zielevermogens tot leven te wekken, waardoor je in staat zou zijn de waarheden te erkennen die IK destijds (binnenin je) op je bewustzijn wenste af te drukken. Het ogenschijnlijke kwaad was het negatieve aspect van de vrucht van de boom van kennis, die je telkens weer lokte door haar bekoorlijke verschijning en de zoetheid van het eerste contact. Het bracht je ertoe ervan te genieten en te eten tot oververzadiging toe – of totdat de schadelijke gevolgen zich openbaarden en een vloek werden, die leidde tot de uiteindelijke ontgoocheling. Dit diende om je – vrijwillig of door de nood gedwongen – in nederigheid terug te doen keren tot Mij, je *ware Zelf*, Dat door het nieuwe besef dat zo was ontstaan, in staat was aan de vrucht haar essentie te onttrekken en deze in te bouwen in het organisme van de ziel.

Evenzo was het ogenschijnlijke goede het positieve aspect van de vrucht dat zichzelf

had kunnen uiten, doordat je het had erkend en had gehoorzaamd aan zijn inspiratie. En zo was het je mogelijk te genieten van de prettige en natuurlijke gevolgen en de uiterlijke voorrechten te ontvangen van Mijn liefdevolle inspiratie en leiding.

Deze *jij* – door begeerte geleid in al deze ervaringen – was slechts je menselijke persoonlijkheid, die door je *ware Zelf* geëfend, ontwikkeld en voorbereid werd om een volmaakt instrument te worden, dat jij kunt benutten voor de verwerkelijking van Mijn plan, dat er steeds naar streeft zijn volmaaktheid te openbaren in het aardse leven.

Dit alles deed *jij* – niet slechts je menselijke persoonlijkheid dwingend om te eten, maar ook om te ‘leven’ van de vrucht van die zogenaamde boom van kennis van goed en kwaad – totdat je alles had gezien en gekend van het zogenaamde kwaad en, door ervan en ermee te leven, daarin de kiem had ontdekt van het zogenaamde goed, die kiem er had uitgehaald, hem opgenomen en grondig onderzocht. Zodat je sindsdien wist dat

goed en kwaad in werkelijkheid niet bestaan en slechts betrekkelijke termen zijn, die een beschrijving geven van *uiterlijke* omstandigheden, gezien vanuit verschillende standpunten; met andere woorden slechts verschillende uiterlijke aspecten zijn van één centrale, *innerlijke* waarheid, namelijk de *werkelijkheid* die *jij* zocht te kennen, te zijn en uit te drukken.

Gedurende de laatste eeuwen heb je geleidelijk als het ware laag na laag van menselijk bewustzijn afgeworpen, waardoor de mist van betovering die het verstand rond je geest had gevormd, werd verdreven. Op deze wijze heb je geleerd het verstand te onderwerpen, te controleren, te vergeestelijken en zelfs te zuiveren. En nu begin je te ontwaken en door de steeds dunner wordende sluiers heen, die nog zijn overgebleven, krijg je af en toe een vluchtige indruk van Mij, de ene grote *werkelijkheid* binnen alle dingen.

Al die tijd was *jij*, het alwetende, onpersoonlijke IK BEN van je, bewust en doelgericht hieraan werkende; niet met het plan de kennis te verwerven van louter aardse om-

standigheden en dingen, zoals door het verstand luidruchtig en autoritair werd verkondigd, maar opdat je de oogst zou binnenhalen van hetgeen door jou in oeroude tijden was uitgezaaid en je Mijn volmaakte plan op aarde zou kunnen verwerklijken, zoals *jij* dit nu doet in het onpersoonlijke gebied, je hemels tehuis.

Bedenk wel, *jij* bent het grote onpersoonlijke IK, de IK BEN Die al deze dingen doet, Die voortdurend in uiterlijke verschijning verandert, maar Die in het innerlijk eeuwig dezelfde is.

De eindeloze stroom der seizoenen – de lente met haar rusteloos zaaien, de zomer met zijn warme, rustige rijping, de herfst met zijn milde oogst en de winter met zijn koele, vredige overvloed, jaar na jaar, leven na leven, eeuw na eeuw, tijdperk na tijdperk – zij zijn slechts de uitademing van Mijn plan, zoals IK dit uitwerk op aarde en door jou, Mijn eigenschap en door al Mijn andere eigenschappen gedurende het proces waarbij in uiterlijke manifestatie de volmaaktheid van Mijn natuur wordt geopenbaard.

Ja, IK doet dit door *jou*, want *jij* bent een uiting van Mij: alleen door jou, Mijn eigenschap, kan IK Mijn Zelf openbaren, kan IK Zijn. IK BEN omdat *jij* bent. *Jij* bent, omdat IK BEN Mijn Zelf manifesteert.

IK BEN in jou, zoals de eik is in de eikel. Jij bent IK, zoals de zonnestraal de zon is. Jij bent een fase van Mij in manifestatie. Jij, een van Mijn goddelijke eigenschappen, bent eeuwig strevende om Mijn volmaaktheid uit te drukken door bemiddeling van jouw sterfelijke persoonlijkheid.

Juist zoals een kunstenaar in zijn geest het volmaakte schilderij ziet, dat hij wenst te schilderen, maar zijn hand met de grove middelen van penselen en verfsoorten niet de zuivere weergave tot stand kan brengen van wat hij ziet, zo zie jij Mij binnenin je Zelf en je weet dat wij één zijn. Maar jij wordt steeds verhinderd Mij volmaakt uit te drukken door het onvolmaakte aardse materiaal van je menselijke persoonlijkheid met haar dierlijk lichaam, haar sterfelijke geest en haar zelfzuchtig verstand.

Toch was IK het Die je lichaam schiep, je geest en verstand, opdat IK Mijn Zelf door

jou zou kunnen uiten. Het lichaam schiep IK naar de gelijkenis van Mijn volmaaktheid; de geest gaf ik je om je bekend te maken met Mij en Mijn werken; en het verstand diende om Mijn plan te vertolken, dat IK in je geest had neergelegd. Maar jij bent zo afgeleid geraakt door de *menselijke* fasen van dat lichaam, die geest en dat verstand en hun uiterlijke gebruik dat je Mij bent vergeten, de ene en enige werkelijkheid binnenin je, je IK BEN, Dat er steeds naar streeft Zijn goddelijke natuur in en door jou uit te drukken.

De tijd zal spoedig aanbreken dat de uiterlijke gewoonten niet langer verwarrend zullen werken en Mijn werkelijkheid aan jou geopenbaard zal worden in al de glorie van haar volmaaktheid *binnenin* je.

Wanneer IK aldus Mijn Zelf ontsluit, zal jij niet gezegender zijn dan tevoren, behalve daarin dat hetgeen IK je heb onthuld voor jou zal worden tot brood des levens; en jij zult dat ontsluitende bewustzijn in jouw leven openbaren.